

दानिएलको पुस्तक - बाइसौँ संख्या

भविष्यवाणीसम्बन्धी बहसको उद्घाटन: पछिल्ला वर्षा र अन्तिम सङ्कटको कार्यविधि

Jeff Pippenger

2023-12-17

परमेश्वरद्वारा अनुमोदित कार्यविधि विशेष रूपले यशैया अध्याय अठ्ठाइस र उनन्तीसमा पहिचान गराइएको छ, जहाँ उक्त कार्यविधिलाई “रेखामाथि रेखा” को रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। सेप्टेम्बर ११, २००१ मा प्रकाशको पुस्तकको अठारौँ अध्यायका शक्तिशाली स्वर्गदूत अवतरित भए, र त्यसो गर्दा उनले अगस्त ११, १८४० मा गरेको आफ्नो अवतरणलाई पुनरावृत्त गरे। दुवै अवस्थाहरूमा, उनको अवतरणपछि बाबेल पतित भएको भनी पहिचान गरियो, र उनको सङ्गतिमा अझै रहेका मानिसहरूलाई बाहिर निस्कन आह्वान गरियो, र चाँडै फेरि गरिनेछ। दुवै अवस्थाहरूमा, भविष्यवाणीको पूर्ति भएको घटनाले विश्वव्यापी प्रभाव पार्‍यो, किनकि जसरी १८४० मा पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश “संसारका हरेक मिसन स्टेशनमा” पुर्‍याइएको थियो, त्यसरी नै सेप्टेम्बर ११, २००१ को घटनाले सारा संसारलाई प्रभावित गर्‍यो र सबैले त्यस घटनालाई बुझ्ने अवसर पाए। अगस्त ११, १८४० मा पूरा भएको भविष्यवाणी त्यस्तो भविष्यवाणी थियो जसले दोस्रो हायको इस्लाममाथि एक संयम लगाइएको कुरा पहिचान गर्‍यो, र सेप्टेम्बर ११, २००१ तुरुन्तैपछि तेस्रो हायको इस्लाममाथि पनि एक संयम लगाइयो।

अगस्त ११, १८४० ले १७९८ मा अन्तको समयमा मोहर खोलिएको सन्देशको सामर्थ्यप्राप्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र सेप्टेम्बर ११, २००१ ले १९८९ मा अन्तको समयमा मोहर खोलिएको सन्देशको सामर्थ्यप्राप्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनको प्रमुख नियम अगस्त ११, १८४० मा पुष्टि गरिएको थियो, र त्यो नियम दिनलाई एक वर्ष मान्ने सिद्धान्त थियो। तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनको प्रमुख नियम सेप्टेम्बर ११, २००१ मा पुष्टि गरिएको थियो। त्यो नियम यो हो कि “line upon line” प्रस्तुत गरेर सत्य स्थापित हुन्छ, यसले अन्त्य आरम्भद्वारा चित्रित हुन्छ र इतिहास दोहोरिन्छ भन्ने कुरा प्रदर्शन गर्दछ। सेप्टेम्बर ११, २००१ को भविष्यवाणीसम्बन्धी घटना सिस्टर ह्वाइटका प्रत्यक्ष शब्दहरूद्वारा मात्र स्थापित भएको होइन, तर अझ महत्त्वपूर्ण रूपमा यस तथ्यद्वारा स्थापित भएको हो कि ती घटनाहरूले मिलेराइट इतिहासमा रहेको उही मार्गचिह्नलाई पूर्ण रूपमा समानान्तर गरेका थिए। अगस्त ११, १८४० को घटनासँग जे कुरा चिनिएको थियो, त्यो यति धेरै भविष्यवाणीको परिपूर्ति होइन, बरु मिलर र उनका सहकर्मीहरूले अपनाएको कार्यविधिको दृढतापूर्ण सत्यता थियो।

“त्यो घटनाले उक्त भविष्यवाणीलाई ठीक त्यही प्रकारले पूरा गर्‍यो। जब यो कुरा सर्वत्र ज्ञात भयो, तब असंख्य मानिसहरू मिलर र उनका सहकर्मीहरूले अपनाएका भविष्यवाणीसम्बन्धी व्याख्याका सिद्धान्तहरूको शुद्धतामा विश्वस्त भए, र आगमन आन्दोलनलाई एक अद्भुत प्रेरक बल प्राप्त भयो। विद्वान् र प्रतिष्ठित व्यक्तिहरू मिलरसँग, उनका विचारहरूको प्रचार गर्न र प्रकाशन गर्न, दुवै कार्यमा एकजुट भए, र १८४० देखि १८४४ सम्म यो कार्य तीव्र गतिमा फैलियो।” The Great Controversy, 335.

सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, जब पछिल्लो वर्षा नापिन थाल्यो, “वाद-विवाद” साँचो वा झूटो कार्यविधिमाथि थियो, र अझै पनि त्यसमाथि नै छ। मिलरवादी आन्दोलनका भविष्यवाणीहरू १८४३ र १८५० दुवै चार्टहरूमा प्रस्तुत गरिएका छन्, जसलाई सिस्टर ह्वाइटले प्रभुद्वारा रूपरेखा बनाइएका भनी समर्थन गर्नुहुन्छ, र साथै हबकूक अध्याय दुईको एक परिपूर्तिको रूपमा पनि मान्नुहुन्छ। “मिलर र उनका सहकर्मीहरूले अपनाएका भविष्यवाणीको व्याख्याका सिद्धान्तहरूद्वारा” उत्पन्न भएको मिलरवादीहरूको सन्देश, र जसले त्यसपछि मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गर्ने “अद्भुत प्रेरक शक्ति” उत्पन्न गर्‍यो, ती दुई पवित्र चार्टहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। ती दुई पवित्र चार्टहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएका भविष्यवाणीहरू मिलरका भविष्यसूचक नियमहरूद्वारा पहिचान गरिएका र स्थापित गरिएका थिए। ती चार्टहरू हबकूकमा दिइएको त्यस आज्ञाको परिपूर्ति थिए, जसअनुसार मिलरको कार्यविधिद्वारा स्थापित गरिएका भविष्यवाणीहरूलाई बहुवचनमा “तालिकाहरू”माथि दृश्यात्मक रूपमा प्रस्तुत गरिनु

पर्ने थियो। हबकूक अध्याय दुईले यशैया अध्याय सत्ताइसको “वाद-विवाद” लाई पहिचान गर्दछ र त्यससँग प्रत्यक्ष रूपमा जोडिएको छ।

म मेरो पहारामा खडा हुनेछु, र बुर्जमा उभिनेछु, अनि उहाँले मलाई के भन्नुहुनेछ भनी हेर्नलाई, र म ताडना पाउँदा के उत्तर दिनेछु भनी जागा रहनेछु। हबकूक 2:1।

पदमा प्रयुक्त “reproved” भन्ने शब्दको अर्थ ‘तर्क-वितर्क गरियो’ भन्ने हो। पहिलो र तेस्रो स्वर्गदूतहरूको आन्दोलनका दुवै पहरदारहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने हबकूकसँग तर्क-वितर्क गरिन लागेको थियो, र विवाद आरम्भ हुँदा उसले के उत्तर दिनु पर्ने हो, त्यो बुझ्न उसले चाह्यो। पहिलो स्वर्गदूतको इतिहासमा त्यसको उत्तर दुई पवित्र चार्टहरूको प्रस्तुति थियो, र तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनको इतिहासमा त्यसको उत्तर Habakkuk’s Two Tables शीर्षक भएको भविष्यसूचक शृङ्खलाको प्रस्तुति थियो। ती चार्टहरू र उक्त शृङ्खला तिन-तिनै सम्बन्धित इतिहासहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएको कार्यविधिमाथि निर्मित थिए। हबकूकमा, उक्त कार्यविधिले पहरदारहरूले सन्देश स्थापित गर्न प्रयोग गर्ने उपायको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र यसले “विवाद” गरिने विषयलाई पनि पहिचान गराउँछ, जसले फलस्वरूप आराधकहरूको दुई वर्ग उत्पन्न गर्दछ।

म आफ्नो पहरदारको स्थानमा उभिनेछु, र गढीमाथि चढेर बस्नेछु, र उहाँले मसँग के भन्नुहुनेछ, र जब म ताडना पाउँछु तब म के उत्तर दिनेछु भनी हेर्नलाई प्रतीक्षा गर्नेछु। अनि परमप्रभुले मलाई उत्तर दिनुभयो, र भन्नुभयो, दर्शन लेख, र त्यसलाई पट्टिकाहरूमा स्पष्ट गरी लेख, ताकि जसले त्यसलाई पढ्छ ऊ दौडन सकोस्। किनकि दर्शन अझै तोकिएको समयको निम्ति हो, तर अन्तमा त्यसले बोल्नेछ, र झूटो ठहरिनेछैन; यद्यपि त्यो ढिलो भएजस्तो देखिए पनि, त्यसको प्रतीक्षा गर; किनकि त्यो निश्चय नै आउनेछ, त्यो ढिलो हुनेछैन। हेर, जसको प्राण अहङ्कारले फुलेको छ, त्यो उहाँभित्र सीधा छैन; तर धर्मी मानिस आफ्नो विश्वासद्वारा जीवित रहनेछ। हबकूक २:१-४।

एक वर्ग विश्वासद्वारा धर्मी ठहराइन्छ, र अर्को वर्ग आत्मामा उचालिन्छ, जसको प्रतिनिधित्व फरिसी र महसूल उठाउनेले गरेका छन्। फरिसीहरूले यस्तो पद्धतिमा भरोसा राखे जो चलन र परम्परामाथि आधारित थियो, र फरिसीले त्यस्तो धार्मिक व्यवस्थाको पनि प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, जसले आफूलाई परमेश्वरका चुनिएका मानिसहरू र सत्यका रक्षकहरू भनी दाबी गर्नेहरूद्वारा शासित एक श्रेणीबद्ध प्रणाली लागू गरेर आफ्ना झुण्डमाथि नियन्त्रण कायम राख्यो, तर अन्ततः सत्यकै कूसारोपणमा सहभागी भयो। यशैया अध्याय सत्ताइसको भविष्यसूचक “बहस” साँचो र झूटा बाइबलीय पद्धतिबारे हो। त्यस “बहस” का विरोधी पक्षहरू ती हुन् जसले त्यस समयका एलियाहको पद्धतिलाई अनुसरण गर्छन्, र धर्मशास्त्रीय विज्ञहरूको त्यो दीर्घकालदेखि स्थापित व्यवस्था, जसको प्रतिरूप ख्रीष्टको समयमा महासभा (Sanhedrin) मा देखिन्छ।

सत्ताइसौं अध्यायले देखाउँछ कि “विवाद” तब आरम्भ हुन्छ जब उहाँ “रोक्नुहुन्छ,” अथवा जब परमेश्वर “पूर्वीय बतासको दिनमा” “आफ्नो कठोर बतास” लाई थाम्नुहुन्छ। “मात्रामा, जब त्यसले अंकुरित हुन्छ, तँ त्यससँग विवाद गर्नेछस्; उहाँले पूर्वीय बतासको दिनमा आफ्नो कठोर बतास रोक्नुहुन्छ। यसकारण यसैद्वारा याकूबको अधर्म शुद्ध पारिनेछ।” “शुद्ध पारिनेछ” भन्ने शब्दको अर्थ प्रायश्चित्त गरिनेछ भन्ने हो, र यसले अनुसन्धानात्मक न्यायमा पाप मेटाइने कार्यलाई जनाउँछ। जस विधिबारे विवाद गरिन्छ, त्यसले त्यस्तो परीक्षा जनाउँछ जुन परमेश्वरका जनताका पापहरू मेटाइने हो भने अवश्य पार गर्नुपर्ने हुन्छ। परीक्षाको रूपमा एलियाहको विधिशास्त्र ख्रीष्टको इतिहासमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जहाँ हामीलाई पहिल्यै चेतावनी दिइएको छ कि त्यस समयमा यूहन्ना बप्तिस्मा दिने व्यक्तिको सन्देशलाई अस्वीकार गर्नेहरूलाई (जसलाई ख्रीष्टले एलिया भनी पहिचान गर्नुभयो) येशूका शिक्षाहरूबाट कुनै लाभ हुन सक्दैनथ्यो।

पछिल्लो वर्षाको सन्देश येशूका शिक्षाहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, किनकि उहाँ वचन हुनुहुन्छ; र यसभन्दा पनि बढी, पछिल्लो वर्षा “ताजगी” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसलाई “प्रभुको उपस्थिति” भनी परिभाषित गरिएको छ।

यसकारण पश्चात्ताप गर, र फर्क, ताकि तिमीहरूका पापहरू मेटिऊन्, जब प्रभुको उपस्थितिबाट ताजगीका समयहरू आउनेछन्; अनि उहाँले येशू ख्रीष्टलाई पठाउनुहुनेछ, जसको विषयमा पहिले तिमीहरूलाई प्रचार गरिएको थियो। प्रेरितहरूका काम ३:१९, २०.

बहिनी ह्याइटले प्रकटवाक्य अध्याय दसमा अवतरित भएको स्वर्गदूत, अगस्ट ११, १८४० मा, “येशू ख्रीष्टभन्दा कम कुनै व्यक्तित्व थिएन” भनेर पहिचान गर्नुहुन्छ। त्यसकारण, सेप्टेम्बर ११, २००१ मा अवतरित भएको स्वर्गदूत पनि “येशू ख्रीष्टभन्दा कम कुनै व्यक्तित्व हुनेथिएन।” यी दुवै इतिहासहरूमा उहाँको अवतरणले साँचो वा झूटा कार्यविधिमाथिको भविष्यसूचक “वाद-विवाद” को आरम्भलाई चिन्हित गर्दछ, किनकि यो उहाँको हातमा रहेको पुस्तकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जुन परमेश्वरका जनहरूलाई खान आज्ञा गरिएको थियो। गालीलमा हुँदा, येशूले चेलाहरूलाई उहाँको शरीर खानु र उहाँको रगत पिउनु अनिवार्य छ भनी शिक्षा दिनुभयो, किनकि उहाँले त्यहाँ दाबी गर्नुभएको थियो कि उहाँ स्वर्गबाट ओर्लीआएको रोटी हुनुहुन्छ। उहाँले आफ्नो सेवकाइको अरू कुनै पनि बिन्दुभन्दा त्यहाँ बढी चेलाहरू गुमाउनुभयो, र जो छोडेर गए, तिनीहरू कहिल्यै फर्केर आएनन्। जो छोडेर गए, तिनीहरूले त्यसो यस कारणले गरे कि उहाँका वचनहरूलाई ठीक आत्मिक अर्थमा लागू गर्नुको सट्टा, शाब्दिक अर्थमा ग्रहण गर्ने झूटा कार्यविधिद्वारा उहाँका शिक्षाहरूको विश्लेषण गर्ने छनोट तिनीहरूले गरे। यशैया सत्ताइसको “वाद-विवाद” एक भविष्यसूचक मार्गचिन्ह हो, जसलाई यो स्थापित गर्नका लागि धेरै साक्षीहरू छन् कि यसले एलियाह सन्देशवाहकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको कार्यविधिको सामना गरिरहेको बाइबलीय विश्लेषणको एक स्थापित, प्रकट रूपमा स्वीकार गरिएको प्रणालीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

यसले परमेश्वरको पूर्ववर्ती करार र उहाँका चुनिएका जनहरूको क्रमिक रूपमा बित्दै जाने प्रक्रियाको एउटा विशिष्ट बिन्दुलाई, र “जो पहिलेका समयमा परमेश्वरका जन थिएनन्” तिनीहरूसँग करारगत सम्बन्धको आरम्भलाई सूचित गर्दछ। अझ महत्त्वपूर्ण रूपमा, यो “बहस” ले त्यो समयावधिको आरम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसको समापन चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थाले हुन्छ। अल्फा र ओमेगाले सधैं अन्त्यलाई आरम्भसँगै प्रतिनिधित्व गर्दछ, र यसो गर्दा यही “बहस” हाम्रा पुर्खाहरूका पापहरूमध्ये एउटाको प्रतीक बन्छ, जसलाई लेवीव्यवस्था छब्बीसको प्रार्थना पूरा गर्नका लागि स्वीकार र अंगीकार गरिनैपर्छ।

दानियेलको नवौँ अध्यायको प्रार्थनाले प्रकाशको पुस्तकको एघारौँ अध्यायमा उल्लिखित साढे तीन दिनको समाप्तिमा अर्पण गरिनुपर्ने प्रार्थनालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यस समयावधिलाई यशैया सत्ताइसमा यसरी चित्रण गरिएको छ कि त्यो यस्तो अवधि हो, जब “सुरक्षित नगर उजाड हुनेछ, र बासस्थान त्याग्नेछ, र उजाडस्थानझैँ छोडिनेछ: त्यहाँ बाछाले चराउनेछ, र त्यहीं त्यो सुत्नेछ, र त्यसका हाँगाहरू नष्ट पार्नेछ। जब त्यसका टहोडाहरू सुक्छन्, तब तिनीहरू भाँचेर खसालिनेछन्: स्त्रीहरू आउँछन्, र तिनीहरूलाई आगो लगाउँछन्: किनकि यो बुझाइ नभएको जाति हो: यसकारण तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नुहुनेले तिनीहरूमाथि कृपा गर्नुहुनेछैनन्, र तिनीहरूलाई रचना गर्नुहुनेले तिनीहरूलाई अनुग्रह देखाउनुहुनेछैन।”

ती दुई साक्षीहरूलाई “कुनै अनुग्रह” देखाउँदैन, किनकि तिनीहरूले एउटा झूटा भविष्यवाणीको घोषणा गरे, जसले साढे तीन दिनको “उजाडस्थान” अवधिको आरम्भ गरायो। त्यसपछि तिनीहरू “समझ नहुने प्रजा” भए, यद्यपि पहिले तिनीहरू “सुरक्षित नगर” थिए। त्यसपछि त्यो नगर “उजाड” भयो र “त्यागिएको” एउटा “वासस्थान” बन्यो। त्यो सदोम र मिश्रको नगरको सडकमा पल्टिएका, मृत, सुख्खा हड्डीहरू बन्यो। त्यसपछि जब मृतहरूलाई उठ्न बोलाइन्छ, तिनीहरू आफ्ना पिताहरूका पापहरूद्वारा परीक्षित हुन्छन्, जसमा अवधिको आरम्भमा भएको “विवाद” पनि समावेश छ—त्यो अवधि पहिलो सन्देशको सामर्थ्यप्रदानबाट सुरु हुन्छ र तेस्रो सन्देशको आगमनमा समाप्त हुन्छ। त्यो विवाद तिनीहरूको इतिहासको एलियाहद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको कार्यविधिलाई स्वीकार गर्ने कि अस्वीकार गर्ने भन्ने विषयमा हो। सन् १८६३ मा, एडभेन्टवादका पिताहरूले एलियाहद्वारा प्रस्तुत गरिएको मोशाका “सात पटक” को सन्देशलाई अस्वीकार गरे।

जुलाई २०२३ देखि, यशैया सत्ताइसका सुक्खा हाँगाहरूले गलीलको मण्डलीका पापहरू, साथै १८६३ को इतिहास र सेप्टेम्बर ११, २००१ को इतिहास दोहोर्‍याउने कि नदोहोर्‍याउने भन्ने निर्णय गर्‍नेपर्‍छ। हबकूक अध्याय दुई, यशैया सत्ताइस, अनि एलियाह, यूहन्ना बप्तिस्मा दिने र विलियम मिलरद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको कार्यविधिलाई अस्वीकार गर्‍नु भनेको, पृथ्वीका अन्तिम समयहरू आइसकेका मानिसहरूका लागि लेखिएका पवित्र दृष्टान्तहरूबाट लाभान्वित हुनुको सट्टा, आफ्ना पुर्खाहरूका पापहरू दोहोर्‍याउनु हो।

अब यी सबै कुरा तिनीहरूका लागि उदाहरणस्वरूप भए; र ती हाम्रो चेतावनीको निम्ति लेखिएका हुन्, जसमा युगहरूको अन्त आइपरेको छ। त्यसकारण, जो आफू उभिएको छु भनी ठान्छ, ऊ नढलोस् भनेर सावधान रहोस्। मानिसलाई सामान्यतया आइपर्‍ने बाहेक कुनै परीक्षा तिमीहरूलाई आइलागेको छैन; तर परमेश्वर विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ, जसले तिमीहरूलाई तिमीहरूले सहन सक्नेभन्दा बढी परीक्षा भोग्न दिनुहुनेछैन; बरु परीक्षासँगै उम्कने बाटो पनि बनाइदिनुहुनेछ, ताकि तिमीहरूले त्यसलाई सहन सक। यसकारण, हे मेरा अति प्रिय हो, मूर्तिपूजाबाट भाग। म बुद्धिमान् मानिसहरूलाई जस्तै बोल्दछु; मैले भनेको कुरा तिमीहरू आफैं विचार गर। 1 Corinthians 10:11-15.

पवित्र कार्यविधिले मध्यरातको पुकारको सन्देश स्थापित गर्दछ, जुन पछिल्लो वर्षाको सन्देश हो। त्यो सन्देशलाई, जब आत्मिक रूपमा खाइन्छ, तब त्यसले अनुरूप अनुभव उत्पन्न गर्दछ, ठीक त्यसरी नै जसरी दानिएल र तीन जना योग्य पुरुषहरूको सागपातको आहारले अझ सुन्दर र पुष्ट मुखाकृति उत्पन्न गर्‍यो। तर हबकूकको दोस्रो अध्यायमा, विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिनको प्रस्ताव अस्वीकार गर्नेहरूका लागि ठेस लाग्ने ढुङ्गा घमण्ड हो, जसले तिनीहरूलाई परमप्रभुलाई जानिरहनका निम्ति अघि बढ्नबाट रोक्दछ। यदि कहिल्यै यस्तो समय आएको छ, जब परमेश्वरका जनहरूले साँचो कार्यविधि स्वीकार गर्ने कामलाई टार्न सक्दैनन्, र स्वर्गदूतको हातबाट सन्देश खान ढिलाइ गर्न सक्दैनन्, भने त्यो अहिले हो!

“हामीले पछिल्लो वर्षाको प्रतीक्षा गर्‍नु हुँदैन। यो तिनीहरूमाथि आइरहेको छ जसले हामीमाथि खस्ने अनुग्रहको शीत र वर्षालाई चिन्नुका साथै ग्रहण गर्नेछन्। जब हामी प्रकाशका खण्डहरू संकलन गर्‍छौं, जब हामी परमेश्वरका निश्चयपूर्ण करुणाहरूको कदर गर्‍छौं—जो हामीले उहाँमाथि भरोसा गरेको हेर्न प्रेम गर्‍नुहुन्छ—तब प्रत्येक प्रतिज्ञा पूरा हुनेछ। ‘किनकि जसरी पृथ्वीले आफ्नो कोपिला उमाउँछ, र बगैँचाले त्यसमा रोपिएका वस्तुहरूलाई उम्राउँछ; त्यसरी नै प्रभु परमेश्वरले सबै जातिहरूका सामु धर्म र प्रशंसालाई उम्रन लगाउनुहुनेछ।’ यशैया ६१:११। सारा पृथ्वी परमेश्वरको महिमाले भरिनुपर्‍नेछ।” द सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट बाइबल कमेन्टरी, खण्ड ७, ९८४।

परमेश्वरको भविष्यवाणीमय वचनले यो चिन्तित गरेको छ कि जब न्यु योर्क सहरका महान् भवनहरू ढालिए, तब प्रकाश १८ को स्वर्गदूत अवतरित हुनेछ र “प्रकाश १८, पद १ देखि ३ सम्म, पूरा हुनेछन्।” यशैया २७ ले त्यस समयलाई “पूर्वीय बतासको दिन” भनी चिनाउँछ, र त्यही समय हो जब “प्रचण्ड बतास” रोकिएको हुन्छ। “मापनमा, जब त्यो बाहिर निस्कन्छ, तँ त्यससँग विवाद गर्नेछस्: उसले पूर्वीय बतासको दिनमा आफ्नो प्रचण्ड बतास रोकिराख्छ।” सिस्टर ह्वाइटले ठीक त्यही समयको पहिचान गर्‍नुहुन्छ।

“त्यस समयमा, जब उद्धारको काम समापनतर्फ हुँदै हुनेछ, पृथ्वीमाथि संकट आउँदै हुनेछ, र राष्ट्रहरू क्रोधित हुनेछन्, तैपनि तिनीहरूलाई नियन्त्रणमा राखिनेछ ताकि तेस्रो स्वर्गदूतको काममा बाधा नपरोस्। त्यही समयमा ‘पछिल्लो वर्षा,’ अथवा प्रभुको उपस्थितिबाट आउने ताजगी, तेस्रो स्वर्गदूतको उच्च स्वरलाई शक्ति दिन र सात अन्तिम विपत्तिहरू खन्याइने समयमा सन्तहरूलाई दृढ रहन तयार पार्न आउनेछ।” Early Writings, ८५.

राष्ट्रहरूलाई क्रोधित तुल्याउने शक्ति उत्तरवर्षा पर्‍न थाल्दा आइपुग्यो। तर त्यो शक्तिले राष्ट्रहरूलाई क्रोधित तुल्याउनासाथ, त्यसलाई रोक लगाइयो, किनकि यशैयाले लेखेका छन् कि उहाँले “आफ्नो कठोर बतास थाम्नुहुन्छ।” कठोर बतास भनेको पूर्वीय बतास हो, र उत्तरवर्षा छर्किन थाल्दा तथा मुक्तिको काम समाप्तिरि जाँदा त्यो बतास रोकिएको हुन्छ। मुक्तिको समाप्तिकालीन काम नै छाप लगाइने समय हो। “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” अनुसार, एक लाख चवालीस हजार जनाको छाप लगाइने क्रममा रोकिएको त्यो कठोर, अथवा पूर्वीय बतास, प्रकाशको पुस्तक

अध्याय सातका चार बतासहरू नै हुन्।

यी कुराहरूपछि मैले पृथ्वीका चार कुनामा उभिएका चार स्वर्गदूतहरू देखें, जसले पृथ्वीका चार वायुहरूलाई थामिरहेका थिए, ताकि न पृथ्वीमाथि, न समुद्रमाथि, न कुनै वृक्षमाथि बतास चलोस्। अनि मैले अर्को स्वर्गदूतलाई पूर्वबाट उक्लेंदै आएको देखें, जससँग जीवित परमेश्वरको छाप थियो; र उसले ती चार स्वर्गदूतहरूलाई, जसलाई पृथ्वी र समुद्रलाई हानि पुऱ्याउने अधिकार दिइएको थियो, ठूलो स्वरले पुकारेर भन्यो, “न पृथ्वीलाई, न समुद्रलाई, न वृक्षहरूलाई हानि पुऱ्याओ, जबसम्म हामीले आफ्ना परमेश्वरका सेवकहरूलाई तिनीहरूका निधारहरूमा छाप नलगाइसकौं।” प्रकाश 7:1-3।

एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइनु ख्रीष्टको यरूशलेममा विजयपूर्ण प्रवेशद्वारा पूर्वछायित गरिएको थियो। त्यहाँ ख्रीष्टले आफ्नो जीवनमा केवल एकपटक गधामाथि सवार हुनुभयो (इस्लामको एक प्रतीक), र लाजरसले यरूशलेमतर्फको जुलूसको अगुवाइ गरे। सिस्टर ह्वाइटले त्यस इतिहासमा लाजरसलाई छापको प्रतीकका रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ।

“लाजरसकहाँ आउन ढिला गर्दा, ख्रीष्टको एउटा करुणामय उद्देश्य थियो—तिनको निम्ति जसहरूले उहाँलाई ग्रहण गरेका थिएनन्। उहाँ त्यसरी पर्खनुभयो, ताकि लाजरसलाई मृतकहरूबाट उठाई उहाँले आफ्ना हठी, अविश्वासी जनहरूलाई उहाँ निश्चय नै ‘पुनरुत्थान र जीवन’ हुनुहुन्छ भन्ने अर्को प्रमाण दिन सकून्। इस्राएलको घरानाका ती गरिब, भड्किएका भेडाहरू समान जनहरूका लागि रहेको सम्पूर्ण आशा त्याग्न उहाँ इच्छुक हुनुहुन्थ्यो। तिनीहरूको अपश्चात्तापका कारण उहाँको हृदय विदीर्ण भइरहेको थियो। आफ्नो कृपामा उहाँले तिनीहरूलाई अझ एउटा प्रमाण दिने अभिप्राय गर्नुभयो कि उहाँ पुनर्स्थापक हुनुहुन्छ, र ज्योतिर्मय रूपमा जीवन र अमरत्व प्रकट गर्न सक्ने एक मात्र व्यक्ति उहाँ नै हुनुहुन्थ्यो। यो यस्तो प्रमाण हुनेथियो, जसलाई पूजाहारीहरूले गलत अर्थ लगाउन सक्ने थिएनन्। बेथानी जान ढिला गर्नुको कारण यही थियो। यो सर्वोच्च चमत्कार, अर्थात् लाजरसलाई उठाइएको घटना, उहाँको कार्यमाथि र उहाँको दिव्यत्वसम्बन्धी दाबीमाथि परमेश्वरको मोहर लगाउनेथियो।” The Desire of Ages, 528, 529.

१८ जुलाई २०२० मा आरम्भ भएको ढिलाइको समय ख्रीष्टले लाजरसलाई जीवित पार्नुअघि गर्नुभएको ढिलाइद्वारा प्रतिनिधित्व गरिन्छ। प्रकाशको पुस्तकको अध्याय एघारको ढिलाइको समय साढे तीन दिनको अन्त्यमा समाप्त हुन्छ। ती दिनहरूमा ती दुई साक्षीहरू सडकमा मृत अवस्थामा परेर रहेका थिए। र जसरी लाजरसलाई ढिलाइको समयपश्चात् जीवित पारिनु थियो, त्यसरी नै यूहन्नाका ती दुई साक्षीहरूलाई पनि। एकपटक पुनर्जीवित भएपछि उनीहरूले यरूशलेमतर्फको शोभायात्राको अगुवाइ गर्छन्, जसले “परमेश्वरको छाप,” र ख्रीष्टको दिव्यत्वको साक्षी दिने “मुकुटधारी चमत्कार” लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यो पुनरुत्थानले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यको समाप्तिलाई चिन्हित गर्दछ, जुन चार वायूहरू—पूर्वीय वायु, कठोर वायु—जो ११ सेप्टेम्बर २००१ मा आइपुगेका थिए, रोकिराखिएको अवस्थामा हुँदैछ।

आइतबारको व्यवस्थाको त्यो घडीमा, ती बतासहरू प्रकाश १३ को पृथ्वी-पशुमाथि प्रतिफलस्वरूप न्याय ल्याउनका लागि छाडिन्छन्। अहिले तिनीहरू मोहर लगाउने अवधिमा तिनीहरूलाई रोकिराख्ने ती चार स्वर्गदूतहरूको आँलाहरूबाट समेत फुत्किन थालेका छन्। पूर्वी बतासको दिनसँग सम्बन्धित भविष्यवाणीको आत्मामा पाइने अत्यन्त गहन सन्दर्भहरूमध्ये एक Testimonies, volume nine मा पाइन्छ। त्यस खण्डमा पृष्ठ एघारमा प्रेरित वचनहरू आरम्भ हुन्छन्, त्यसैले प्रतीकात्मक रूपमा यो “नौ-एघार” मा आरम्भ हुन्छ। त्यस अध्यायको शीर्षक “The Final Crisis” हो, तर यो “For the Coming of the King” शीर्षक भएको एक खण्डको पहिलो अध्याय पनि हो।

यस कुराको कुनै प्रमाण छैन कि खण्ड २ अध्यायको शीर्षक उक्त ग्रन्थ सङ्कलन गर्ने सम्पादकहरूले जानाजानी रूपान्तरित गरेका थिए; तैपनि, राजाको आगमन दुलहाको आगमनको रूपमा सजिलै चित्र सकिन्छ, जुन दस कन्याहरूको दृष्टान्तमा तिनका भाँडाहरूमा तेलको उपस्थिति वा अभावद्वारा कन्याहरूमा उत्पन्न हुने मध्यरातको संकटसँग घटित हुन्छ। अहिले आइपर्दै गरेको मध्यरातको संकट, शीर्षकले जनाउँछ—दस कन्याहरूका लागि अन्तिम

संकट हो। त्यस संकटमा तिनीहरूले आफूसँग तेल छ कि छैन, त्यो प्रकट गर्छन्। तेल केवल पवित्र आत्मा मात्र होइन; यसलाई यथार्थ रूपमा पवित्र आत्मा, साथै सही सन्देश, र साथै सही चरित्रको रूपमा परिभाषित गरिएको छ।

सही कार्यविधिहरू मध्यरात्रिको पुकारको सही सन्देश स्थापित गर्दछ, र त्यो सन्देश, ग्रहण गरिएर त्यसअनुसार व्यवहार गरिँदा, सही चरित्र उत्पन्न गर्दछ। अन्तिम सङ्कटमा त्यही चरित्र परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्ने चरित्र हो। परमेश्वरका जनहरूलाई छाप लगाउने प्रक्रिया सेप्टेम्बर 11, 2001 मा, पूर्वीय पवनको दिनको आगमनसँगै, आरम्भ भयो। त्यस समयको सन्देश त्यसपछि खानुपर्ने थियो। खाने कि नखाने भन्ने कुरा यशैयाको “बहस” द्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र हबकूकको यस प्रश्नद्वारा पनि कि तर्क-वितर्कमा पहेरदारहरूले के उत्तर दिनुपर्छ। मत्ती पच्चीस र हबकूकको ढिलाइको समय उपासकहरूको दुई वर्गको प्रतिनिधित्वसँग समाप्त हुन्छ। प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा साढे तीन दिनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको ढिलाइको समय लगभग समाप्त हुन लागेको छ।

त्यो ढिलो हुने समय खण्ड नौको अध्यायको सुरुमा पनि हिब्रूहरूको पुस्तकबाट उद्धृत एक अंशद्वारा प्रस्तुत गरिएको छ, जहाँ पावलले हबकूक अध्याय दुईको पद चारलाई भावानुवाद गरेका छन्। पावलको उक्त सन्दर्भले हबकूक २ लाई तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनभित्र राख्दछ, किनकि त्यही इतिहासमा ख्रीष्ट परमपवित्र स्थानमा प्रवेश गर्नुभयो, र त्यही इतिहासमा उहाँको महायाजकीय सेवकाइको ज्योति प्रकट गरियो, र परमेश्वरको वचनमा ख्रीष्टको महायाजकीय सेवकाइको सबैभन्दा स्पष्ट प्रकाश पावलले प्रकट गरिरहनुभएको पुस्तक हिब्रूहरू नै हो।

पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा हबकूक २ ले ख्रीष्टको परमपवित्र स्थानमा भएको गमनलाई अझै चिनेको थिएन, किनकि त्यो मध्यरात्रिको पुकारको घोषणाको अन्त्यसम्म भएको थिएन। पावलले उल्लेख गरेको ढिलाइको समय, हबकूक २ मत्तीको ढिलाइको समय हो, तर त्यो त्यही ढिलाइको समय हो जो जुलाई १८, २०२० मा आरम्भ हुने थियो। हबकूक २ को अन्तिम पदले मिलेराइट इतिहासमा मध्यरात्रिको पुकारको निष्कर्ष, र तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ:

तर परमप्रभु आफ्नो पवित्र मन्दिरमा हुनुहुन्छ; उहाँको सामुन्ने सारा पृथ्वी मौन रहोस्। हबकूक २:२०।

टेस्टिमोनीज, खण्ड नौले, पृष्ठ एघार (नौ-एघार) देखि सुरु गर्दै, दस कुमारिकाहरूको दृष्टान्त, ढिलाइको समय र त्यसको हबकूक २ र मत्ती सँगको सम्बन्ध, तथा अन्तिम संकट र सेप्टेम्बर ११, २००१ लाई, जब भविष्यवाणीसम्बन्धी वादविवाद आइपुग्यो, विशेष रूपमा जोड दिन्छ।

“खण्ड १—राजाको आगमनका निम्ति

“‘अझै थोरै समयपछि, जो आउनुहुनेछ उहाँ अवश्य आउनुहुनेछ, र ढिला गर्नुहुनेछैन।’ हिब्रू 10:37।”

“अन्तिम सङ्कट”

“हामी अन्तको समयमा बाँचिरहेका छौं। तीव्र गतिमा पूरा भइरहेका समयका चिन्हहरूले ख्रीष्टको आगमन अत्यन्त निकट छ भनेर घोषणा गर्छन्। हामी बाँचिरहेका यी दिनहरू गम्भीर र महत्त्वपूर्ण छन्। परमेश्वरको आत्मा क्रमशः तर निश्चयपूर्वक पृथ्वीबाट फिर्ता लिइँदै हुनुहुन्छ। परमेश्वरको अनुग्रहलाई तुच्छ ठान्नेहरूमाथि महामारीहरू र न्यायहरू पहिले नै आइपरेका छन्। स्थल र समुद्रका विपत्तिहरू, समाजको अस्थिर अवस्था, युद्धका त्रासहरू—यी सबै अशुभ सङ्केतपूर्ण छन्। यिनले अत्यन्त महान् परिमाणका निकटवर्ती घटनाहरूको पूर्वसूचना दिन्छन्।”

दुष्टताका शक्तिहरू आफ्ना बलहरू एकताबद्ध गर्दै र सुदृढ पार्दै छन्। तिनीहरू अन्तिम महान् संकटका लागि आफूलाई सशक्त बनाउँदै छन्। हाम्रो संसारमा चाँडै नै महान् परिवर्तनहरू हुन लागेका छन्, र अन्तिम घटनाक्रमहरू तीव्र गतिका हुनेछन्।

“संसारमा विद्यमान अवस्थाले सङ्कटकाल ठीक हाम्रो सामुनै आइपुगेको छ भन्ने देखाउँछ। दैनिक पत्रपत्रिकाहरू निकट भविष्यमा हुने एक भयानक द्वन्द्वका सङ्केतहरूले भरिएका छन्। निर्लज्ज डकैतीहरू बारम्बार भइरहेका

छन्। हडतालहरू सर्वसाधारण भएका छन्। जताततै चोरी र हत्याका घटनाहरू भइरहेका छन्। दुष्टात्माद्वारा ग्रसित मानिसहरूले पुरुष, स्त्री, र साना बालबालिकाको प्राण लिइरहेका छन्। मानिसहरू दुर्व्यसनमा मोहित भएका छन्, र प्रत्येक प्रकारको दुष्टता व्यापक भएको छ।”

“शत्रु न्यायलाई विकृत गर्न र मानिसहरूको हृदयलाई स्वार्थी लाभको चाहनाले भरिदिन सफल भएको छ।”

“‘न्याय टाढा उभिएको छ; किनकि सत्य सडकमा लडेको छ, र समता प्रवेश गर्न सक्दैन।’ यशैया 59:14। महान् सहरहरूमा दारिद्र्य र दयनीय अवस्थामा जीवन बिताइरहेका भीडका भीड मानिसहरू छन्, जो भोजन, आश्रय र वस्त्रबाट लगभग वञ्चित छन्; त्यही सहरहरूमा यस्ता मानिसहरू पनि छन्, जससँग हृदयले चाहन सक्नेभन्दा बढी छ, जो विलासितामा जीवन बिताउँछन्, र आफ्ना धनसम्पत्ति भव्य रूपमा सुसज्जित घरहरूमा, व्यक्तिगत श्रृङ्गारमा, वा अझ खराब कुरा, इन्द्रियासक्त अभिलाषाहरूको तृप्तिमा, मदिरा, सुती, तथा मस्तिष्कका शक्तिहरू नष्ट गर्ने, मनलाई असन्तुलित बनाउने, र आत्मालाई पतित तुल्याउने अन्य वस्तुहरूमा खर्च गर्छन्। भोकले तड्पिरहेको मानवताको पुकार परमेश्वरसामु उठिरहेको छ, जबकि प्रत्येक प्रकारको उत्पीडन र ठगीद्वारा मानिसहरूले विशाल धनसम्पत्ति थुपारिरहेका छन्।”

“एक अवसरमा, जब म न्यूयोर्क सहरमा थिएँ, रातको समयमा मलाई आह्वान गरियो कि म स्वर्गतर्फ तला-तला थपिँदै उभिरहेका भवनहरूलाई हेर्दै रहूँ। यी भवनहरू अग्निरोधक भएको प्रत्याभूत गरिएका थिए, र तिनीहरू आफ्ना मालिकहरू र निर्माणकर्ताहरूको महिमा गर्नका लागि खडा गरिएका थिए। ती भवनहरू अझै माथि र झन् माथि उठ्दै गए, र तिनमा अत्यन्त महँगा सामग्री प्रयोग गरिएका थिए। यी भवनहरू जसका स्वामित्वमा थिए, तिनीहरूले आफैँलाई यस्तो प्रश्न गरिरहेका थिएनन्: ‘हामीले परमेश्वरको सबैभन्दा उत्तम प्रकारले कसरी महिमा गर्न सक्छौँ?’ प्रभु तिनीहरूका विचारमा हुनुहुन्नथ्यो।”

“मैले सोचें: ‘हाय, काश यसरी आफ्नो साधन लगानी गरिरहेकाहरूले आफ्नो चाललाई परमेश्वरले जसरी देख्नुहुन्छ त्यसरी देख्न सक्नु! तिनीहरू भव्य भवनहरू थुपारिरहेका छन्, तर ब्रह्माण्डका शासकको दृष्टिमा तिनीहरूको योजना र युक्ति कति मूर्खतापूर्ण छ। तिनीहरू हृदय र मनका सम्पूर्ण शक्तिसहित कसरी परमेश्वरको महिमा गर्न सकिन्छ भन्ने अध्ययन गरिरहेका छैनन्। तिनीहरूले यही कुरा, अर्थात् मानिसको पहिलो कर्तव्य, दृष्टिबाट हराएका छन्।”

“जब यी अग्ला भवनहरू उठाउँदै थिए, तब तिनका मालिकहरू आत्मतुष्टिलाई पूरा गर्न र आफ्ना छिमेकीहरूको ईर्ष्या उक्साउन प्रयोग गर्न सकिने धन आफूहरूसँग भएकोमा महत्वाकांक्षी अहङ्कारसहित हर्षित भए। उनीहरूले यसरी लगानी गरेको धनको धेरै अंश कठोर असुलीमार्फत, गरिबहरूलाई च्याप्दै निचोर्दै प्राप्त गरिएको थियो। तिनीहरूले बिसिए कि स्वर्गमा प्रत्येक व्यापारिक कारोबारको लेखा राखिन्छ; प्रत्येक अन्यायपूर्ण व्यवहार, प्रत्येक कपटपूर्ण कार्य, त्यहाँ अभिलेखित छ। समय आउँदैछ जब मानिसहरू आफ्नो छलकपट र उद्धततामा यस्तो बिन्दुसम्म पुग्नेछन् जुन प्रभुले उनीहरूलाई पार गर्न दिनुहुनेछैन, र तिनीहरूले सिक्नेछन् कि यहीवाको सहनशीलताको पनि एक सीमा छ।”

“त्यसपछि मेरो अगाडि प्रकट भएको दृश्य आगलागीको भयावह चेतावनी थियो। मानिसहरूले अग्ला र कथित रूपमा अग्निरोधक भवनहरूतिर हेरेर भने: ‘यी त पूर्ण रूपमा सुरक्षित छन्।’ तर ती भवनहरू मानौँ अलकतरा बाट बनेका भएझैं भस्म भए। विनाश रोक्न अग्निनियन्त्रणका इन्जिनहरूले केही पनि गर्न सकेनन्।

अग्निनियन्त्रकहरू ती इन्जिनहरू सञ्चालन गर्न असमर्थ भए।” Testimonies, volume 9, 11-13.

दानियल अध्याय १ ले प्रतिनिधित्व गरेको अवधिको प्रारम्भमा कार्यविधिबारे भएको “बहस”; साथै दानियल अध्याय १ देखि ३ सम्मले पनि प्रतिनिधित्व गरेको; साथै सन् १८४० अगस्ट ११ मा आरम्भ भएको इतिहासले पनि प्रतिनिधित्व गरेको; साथै गालीलमा आएको सङ्कटको बेला यूहन्ना अध्याय ६ को इतिहासले पनि प्रतिनिधित्व गरेको; र साथै सेप्टेम्बर ११, २००१ (जुलाई १८, २०२० सम्म) को इतिहासले पनि प्रतिनिधित्व गरेको त्यो “बहस” अहिले फेरि दोहोरिँदैछ—यस पटक व्यापक एडभेन्टवादभित्र होइन, तर उजाडस्थानमा पुकारा गर्ने एक “आवाज” द्वारा आफ्ना सुस्तताबाट जगाउँदै गरेका मृत, सुख्खा हड्डीहरूको बीचमा।

यशैया अध्याय अठ्ठाइस र उनन्तीसमा प्रस्तुत गरिएको उत्तरवर्षाको रूपमा रहेको कार्यविधिको विचार हामी हाम्रो अर्को लेखमा उठाउनेछौं।

अनि मैले प्रभुको स्वर यसो भन्दै गरेको सुनेँ, “म कसलाई पठाऊँ, र हाम्रो निम्ति को जानेछ?” तब मैले भनेँ, “म यहाँ छु; मलाई पठाउनुहोस्।” अनि उहाँले भन्नुभयो, “जाऊ, र यस प्रजालाई भन, ‘तिमीहरूले निश्चय सुन्नेछौ, तर बुझ्नेछैनौ; र निश्चय देख्नेछौ, तर ग्रहण गर्नेछैनौ।’ यस प्रजाको हृदय मोटा पार, तिनीहरूका कान भारी पार, र तिनीहरूका आँखा बन्द गर; नत्रता तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देख्लान्, आफ्ना कानले सुन्लान्, आफ्ना हृदयले बुझ्लान्, र फर्केर निको पारिनेछन्।” तब मैले भनेँ, “हे प्रभु, कहिलेसम्म?” अनि उहाँले उत्तर दिनुभयो, “जबसम्म सहरहरू वासिन्दाविहीन भई उजाड नहोऊन्, घरहरू मानिसविहीन नहोऊन्, र देश पूर्णतया उजाड नहोस्, अनि परमप्रभुले मानिसहरूलाई धेरै टाढा नलगेसम्म, र देशको बीचमा ठूलो परित्याग नहोएसम्म। तापनि त्यसमा अझै दशौँ अंश रहनेछ, र त्यो फेरि फर्किनेछ, अनि भस्म पारिनेछ; तर टेइल रूख र बलूतझैँ, जसका पात झरेपछि पनि तिनीहरूमा ठुटो रहिरहन्छ; त्यसरी नै पवित्र बीउ नै त्यसको ठुटो हुनेछ।” यशैया 6:8-13।